

Sygn. akt

III AUa 933/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **18 marca 2015 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Roman Skrzypek
	Sędziowie:	SSA Barbara Gonera (spr.) SSA Alicja Podczaska
	Protokolant	st.sekr.sądowy Maria Piekielek

po rozpoznaniu w dniu **18 marca 2015 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **Z. T.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o wysokość emerytury

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku **Sądu Okręgowego w Przemyślu**

z dnia **3 października 2014 r.** sygn. akt **III U 874/14**

o d d a l a apelację .

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 czerwca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury wnioskodawcy Z. T. od 1 czerwca 2014 r., tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca domagał się jej uchylenia, wskazując, że pierwsza decyzja z dnia 26 maja 2014 r. była korzystniejsza niż decyzja wydana w dniu 16 czerwca 2014 r.

Odpowiadając na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, uzasadniając, że różnica w wysokości emerytury w obu decyzjach spowodowana była pozostawaniem wnioskodawcy w stosunku pracy i zaliczkowym charakterem pierwszej decyzji, a także zastosowaniem jedynie waloryzacji rocznej przy ostatecznym przeliczeniu emerytury przed wypłatą.

Wyrokiem z dnia 3 października 2014 r., sygn. akt III U 874/ 14, Sąd Okręgowy w Przemyślu zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że kwota składek i kwota kapitału początkowego zewidencjonowane na koncie wnioskodawcy po dniu 31 stycznia 2014 r., za który przeprowadzono ostatnią waloryzację, podlegają waloryzacji kwartalnej za IV kwartał 2013 r., powiększonej o kwoty uzyskane w wyniku poprzednich waloryzacji kwartalnych. W pozostałym zakresie odwołanie oddalił (pkt II wyroku).

Sąd ustalił, że Z. T., ur. (...), złożył wniosek o emeryturę w dniu 8 maja 2014r., pozostając w stosunku pracy. Decyzją z dnia 26 maja 2014 r. ZUS Oddział w R.przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od osiągnięcia wieku emerytalnego, tj. od 1 maja 2014 r. Wysokość emerytury wnioskodawcy została obliczona w trzech wariantach.

Zgodnie z art. 53 do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1978 r. do 2013r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 106,41%, okresy składkowe w wymiarze 39 lat, 10 miesięcy i 28 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 6 miesięcy i 27 dni. Podstawa wymiaru, obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości wymiaru i kwotę bazową 3.191,93 zł wyniosła 3.396,53 zł, a wysokość emerytury 2.536,67 zł.

Przy wyliczeniu emerytury w oparciu o art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, użyto kwoty składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Przy tym wyliczeniu emerytury stanowi ona równowartość kwoty podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, które ustalono na dzień osiągnięcia wieku emerytalnego. Kwota zaewidencjonowanej składki na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 150.910,32 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego - 481.764,72 zł, średnie dalsze trwanie życia - 256,40 miesięcy. W tym wariantcie wysokość emerytury wyniosła 2.467,53 zł. Wysokość emerytury obliczona zgodnie z art. 183 ustawy emerytalnej wyniosła 20 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 - 507,33 zł i 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej - 1974,02 zł, łącznie 2.481,35 zł.

W dniu 3 czerwca 2014 r. wnioskodawca przedłożył w ZUS świadectwo pracy z dn. 28 maja 2014 r., wystawione przez (...)w N. S., stwierdzające że wnioskodawca był zatrudniony od 22 października 1973r. do 22 maja 2014r. w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowiskach: adiunkt, dyżurny ruchu, starszy adiunkt, referendarz, dyspozytor, starszy dyżurny ruchu, organizator przewozów.

Zaskarżoną decyzją ZUS Oddział w R.ustalił wysokość emerytury wnioskodawcy i podjął jej wypłatę od 1.06.2014 r. w wariantcie najkorzystniejszym, obliczonym na podstawie art. 183 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Przechodząc do oceny prawnej Sąd I instancji wskazał, że organ rentowy nieprawidłowo przeprowadził waloryzację emerytury wnioskodawcy, nie uwzględniając waloryzacji kwartalnych. W przypadku ustalania wysokości emerytury w drugim kwartale danego roku, ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się za czwarty kwartał poprzedniego roku, przy czym waloryzacji kwartalnej podlega kwota składek zewidencjonowanych na ostatni dzień pierwszego miesiąca kwartału, za który jest przeprowadzana waloryzacja, powiększona o kwoty uzyskane w wyniku poprzednich waloryzacji kwartalnych.

Co do żądania wnioskodawcy podjęcia wypłaty emerytury od 1 maja 2014r. odwołanie podlegało oddaleniu. Wnioskodawca bowiem był zatrudniony do 22 maja 2014r., a zatem słusznie organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od 1 czerwca 2014r., a więc od miesiąca zgłoszenia wniosku o wypłatę emerytury, po spełnieniu wszystkich przesłanek niezbędnych do jej wypłaty.

W apelacji od powyższego wyroku organ rentowy domagał się jego zmiany i oddalenia odwołania, zarzucając naruszenie przepisów art. 25 i art. 25 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS poprzez błędną wykładnię, polegającą na przyjęciu, że kwota tych składek i kapitału początkowego zewidencjonowane na koncie wnioskodawcy po dniu 31 stycznia 2014 r., za który przeprowadzono ostatnią waloryzację, podlegają waloryzacji kwartalnej za IV kwartał 2013 r., powiększonej o kwoty uzyskane w wyniku poprzednich waloryzacji kwartalnych.

W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że waloryzacja kwartalna nie dotyczy osób, których emerytura zostaje ustalona w czerwcu danego roku, gdyż ich składki i kapitał na dzień 1 czerwca zostały zwaloryzowane wskaźnikiem rocznym.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego jest nieuzasadniona i podlega oddaleniu. Zaskarżony wyrok jest w ocenie Sądu II instancji – orzeczeniem trafnym i zgodnym z powołanymi przepisami prawa.

Stan faktyczny niniejszej sprawy pozostaje poza sporem, sporna natomiast jest ocena prawna sprawy. Zdaniem Sądu Apelacyjnego w składzie orzekającym Sąd I instancji powołał właściwe przepisy prawa i dokonał prawidłowej ich wykładni.

Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 25 ust 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS waloryzację przeprowadza się corocznie od dnia 1.06.każdego roku... z uwzględnieniem art. 25a. W wyniku przeprowadzonej waloryzacji stan konta, nie może ulec obniżeniu. Stosownie zaś do pkt 4 waloryzacji podlega kwota składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego na dzień 31.01.roku, za który jest przeprowadzona waloryzacja...

Powołany natomiast w powyższym przepisie art. 25a cyt. ustawy (jak wprost wynika z treści przepisu) – ma zastosowanie przy ustalaniu wysokości emerytury do składek na ubezpieczenie emerytalne zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu 31.01.roku, za który przeprowadzono ostatnią waloryzację, o której mowa w art. 25, kwota tych składek waloryzowana jest kwartalnie.

Podkreślić należy, że ustawodawca dalej w przepisie tj. ust 2 określił szczegółowe zasady ustalania wysokości emerytury z których wynika, że przy ustalaniu wysokości emerytury w drugim kwartale danego roku - ostatniej kwartalnej waloryzacji składek, dokonuje się za kwartał poprzedniego roku.

Wbrew twierdzeniu organu rentowego powołane przepisy tj. art. 25 i 25a nie wykluczają się, lecz wzajemnie uzupełniają regulując całościowo sposób ustalenia wysokości emerytury w zależności od czasu, w którym jest ona ustalona. Pierwszy z nich dotyczy bowiem składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego na dzień 31.01 danego roku, zaś drugi składek zaewidencjonowanych po dniu 31.01. danego roku.

Nie ma też żadnego uzasadnienia prawnego, którego zresztą nie przytacza organ rentowy, aby do wniosków o świadczenie złożonych w czerwcu 2014 r. stosować inny, niż wynika z przytoczonych przepisów w sposób ustalania wysokości emerytury.

Taka praktyka prowadziłaby do niedopuszczalnego zróżnicowania sposobu ustalania wysokości emerytury w trakcie jednego kwartału, ze skutkiem w postaci nierównego traktowania wszystkich ubezpieczonych (art. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych).

Nadto tworzyłaby swoistą pułapkę prawną, iż wyłącznie w zależności od miesiąca złożenia wniosku, w ramach tego samego kwartału, świadczeniobiorca ponosiłby negatywne konsekwencje z tytułu odprowadzenia kolejnych składek, otrzymując wbrew oczekiwaniom niższe świadczenie.

Taka sytuacja zaistniała w przypadku wnioskodawcy , którego emerytura obliczona przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji , okazała się świadczeniem mniej korzystnym , niż ustalona decyzją z dnia 26.05.2014 r.

Podobnie orzekł już tut. Sąd Apelacyjny w wyroku z dnia 30.01.2013 r. sygn. akt III AUa 1068/12 i w wyroku z dnia 18 marca 2015 r. sygn. akt III AUa 934/14 .

Z tych zaś względów Sąd Apelacyjny nie podzielił zarzutów apelacji orzekając o jej oddaleniu na podstawie art. 385 kpc .